

УКРАЇНА

МІНІСТЕРСТВО ТРАНСПОРТУ ТА ЗВ'ЯЗКУ УКРАЇНИ

ГОЛОВНА ДЕРЖАВНА ІНСПЕКЦІЯ НА АВТОМОБІЛЬНОМУ ТРАНСПОРТІ

пр-т Перемоги, 14, м. Київ - 135, 01135, Україна
тел.: (+38 044) 271-47-94, факс: (+38 044) 271-47-98, e-mail: gdai@avtotrans.gov.ua

від 20.09.10 № 41/1-6-5856/0/9-10/10

на № _____ від _____

Мам. Левченко
Для вразування
Дла роботи

Президенту АсМАП України
Костюченку Л.М.

Шановний Леоніде Михайловичу!

Головна державна інспекція на автомобільному транспорті розглянула Ваш лист від 18.08.2010 № 2046/5-1 стосовно надання роз'яснень та повідомляє наступне.

1. Щодо надання Вам вичерпного переліку документів, які підтверджують досвід роботи перевізника три роки на внутрішніх перевезеннях повідомляємо.

Приєм документів здійснюється від юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців, які мають намір провадити господарську діяльність з перевезення пасажирів та вантажів у міжнародному сполученні, у разі підтвердження досвіду роботи протягом трьох років на договірних умовах та, виключно, за наявності державної реєстрації суб'єкта господарювання – резидента України не менше трьох років.

2. Щодо перейменування (перереєстрації) підприємств, зазначаємо.

Відповідно до вимог статті 16 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» підставами для переоформлення ліцензії є:

зміна найменування юридичної особи (якщо зміна найменування не пов'язана з реорганізацією юридичної особи) або прізвища, ім'я, по батькові фізичної особи - підприємця;

зміна місцезнаходження юридичної особи або місця проживання фізичної особи - підприємця;

зміни, пов'язані з провадженням ліцензіатом певного виду господарської діяльності, вказаного в статті 9 цього Закону.

У разі виникнення підстав для переоформлення ліцензії ліцензіат зобов'язаний протягом десяти робочих днів подати органу ліцензування заяву

029732

про переоформлення ліцензії разом з ліцензією, що підлягає переоформленню, та відповідними документами або їх нотаріально засвідченими копіями, які підтверджують зазначені зміни.

Строк дії переоформленої ліцензії не може перевищувати строку дії, зазначеного в ліцензії, що переоформлялася у разі його встановлення Кабінетом Міністрів України.

Стосовно інших ситуацій, зазначених у Вашому листі, повідомляємо наступне.

Головним органом у системі центральних органів виконавчої влади з питань реалізації державної політики в галузі автомобільного транспорту є Міністерство транспорту та зв'язку України, який відповідно до покладених на нього завдань згідно з Положенням, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 06.07.2006 № 789, здійснює державне управління в галузі транспорту та забезпечує в межах компетенції правове регулювання перевезень пасажирів і вантажів.

Головавтоотрансінспекція у свій час з метою отримання роз'яснень з питань підтвердження досвіду роботи зверталася безпосередньо до Мінтрансзв'язку.

Надаємо Вам відповідь Департаменту правового забезпечення Мінтрансзв'язку.

Додаток на 2 аркушах.

З повагою

Начальник

Юрій Майборода

МІНІСТЕРСТВО ТРАНСПОРТУ ТА ЗВ'ЯЗКУ УКРАЇНИ
ДЕПАРТАМЕНТ
ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

пр-т Перемоги 14, Київ, 01135, тел. приймальні 461-65-26, факс 486-30-05
E-mail: law@mtu.gov.ua

«Повідомлення» 2010 року

15/984-10

Головна державна
інспекція на
автомобільному
транспорті

Департамент правового забезпечення розглянув лист від 01.07.2010 № 41/2-8-708п щодо надання роз'яснення, що є досвідом роботи на договірних умовах та в межах компетенції повідомляє.

Згідно ст. 29 Закону України «Про автомобільний транспорт» (далі – Закон) автомобільним перевізником, що здійснює перевезення пасажирів на договірних умовах, є суб'єкт господарювання, який відповідно до законодавства та одержаної ліцензії надає послугу за договором перевезення пасажирів транспортним засобом, що використовується ним на законних підставах.

У свою чергу, договори перевезення регулюються Цивільним Кодексом України, Господарським кодексом України, Правилами перевезення вантажів автомобільним транспортом, затвердженими наказом Міністерства транспорту та зв'язку України від 14.10.97 № 363. Відповідно до статті 909 Цивільного кодексу України, за договором перевезення вантажу одна сторона (перевізник) зобов'язується доставити довіреній їй другою стороною (відправником) вантаж до пункту призначення та видати його особі, яка має право на одержання вантажу (одержувачеві), а відправник зобов'язується сплатити за перевезення вантажу встановлену плату.

Відповідно до статті 910 Цивільного кодексу України, за договором перевезення пасажирів одна сторона (перевізник) зобов'язується перевезти другу сторону (пасажирів) до пункту призначення, а в разі здавання багажу - також доставити багаж до пункту призначення та видати його особі, яка має право на одержання багажу, а пасажир зобов'язується сплатити встановлену плату за проїзд, а у разі здавання багажу - також за його провезення.

Разом з тим, укладення договору перевезення вантажу регулюється статтею 307 Господарського кодексу України та пунктом 3.1 Правил перевезень вантажів автомобільним транспортом в Україні, затверджених наказом Міністерства транспорту та зв'язку України від 14.10.97 № 363.

Вищезазначеним пунктом Правил встановлено, що договори про перевезення вантажів автомобільним транспортом укладаються між фізичними та юридичними особами, які здійснюють автомобільні перевезення вантажів на комерційній основі, та вантажовідправниками або вантажоодержувачами.

Статтею 33 Закону України «Про автомобільний транспорт» визначено, що автомобільним перевізником, що здійснює перевезення вантажів на договірних умовах, є суб'єкт господарювання, який відповідно до законодавства та одержаної ліцензії надає послугу згідно з договором про перевезення вантажу транспортним засобом, що використовують на законних підставах

Статтею 53 передбачено, що до міжнародних перевезень пасажирів та вантажів допускаються резиденти України, які мають досвід роботи на внутрішніх перевезеннях на договірних умовах не менше ніж три роки.

На думку Департаменту правового забезпечення, автомобільний перевізник повинен довести наявність трирічного досвіду шляхом пред'явлення договорів про надання послуг перевезення та транспортної (первинної) документації, що підтверджує безпосереднє фактичне виконання перевезень не менше трьох років.

Статтею 59 закріплено, що право на керування автобусами на міжнародних маршрутах мають водії, які останні три роки працюють водіями автобусів.

Статтею 5 Європейської угоди щодо роботи екіпажів транспортних засобів, які виконують міжнародні автомобільні перевезення від 01.07.70, ратифікованої Україною 07.09.2005, встановлено, що будь-який водій, який виконує перевезення пасажирів маршрутами радіусом більш ніж 50 кілометрів від звичайного місця приписки транспортного засобу, повинен відповідати одній з таких вимог:

а) він повинен мати досвід роботи принаймні один рік водієм транспортних засобів, дозволена максимальна маса яких перевищує 3,5 тонни, у галузі перевезень вантажів;

б) він повинен мати досвід роботи принаймні один рік водієм транспортних засобів, які використовуються для перевезення пасажирів маршрутами радіусом 50 кілометрів від звичайного місця приписки транспортного засобу або інших видів пасажирських перевезень, які не підпадають під дію цієї Угоди, за умови, що компетентний орган вважає, що він таким чином здобув необхідний досвід

Директор

С.Г. Перепелиця